

Fredag 25 januari

Ny miss av Rune Linder:

Fel Grandbolag uppsagt

Efter lång tvekan beslöt som bekant kommunfullmäktige att instämna i vänsterpartiets förslag och sälja Grand Hotel för att dra in friska och välbehörliga pengar till kassan. Nu hade fastighetskonjunkturen hunnit vända under tiden så det blev inte fullt så mycket pengar, men ändå.

Inför försäljningen måste kontraktet med nuvarande arrendatorn sägas upp av fastighetskontoret. Skedde det inte före årsskiftet skulle kontraktet förlängas på fem år, vilket skulle uppskjuta försäljningen lika länge eller göra det möjligt för arrendatorn att begära ersättning för förtida avträdande.

Kontraktet sades upp – men till fel bolag! Arrendatorn Leif Paulsson hade nämligen skaffat ett nytt sedan det första kontraktet skrevs, och meddelat fastighetskontoret detta. Nu hävdar hans advokat att uppsägningen är ogiltig.

Det är väl osäkert om det resonanget skulle hålla inför domstol. Saken måtte ändå vara besvärande för den närmast ansvarige, fastighetschefen Rune Linder. Det var, som vi minns, inte så länge sen han schabblade bort möjligheten för Lund att få hit kulturinstitutionen Musik i Skåne.

Gr

Förargelse väckande

I dessa tider kan det vara nog så viktigt att ta fasta på de små irritationsmomenten. I dag tänker vi ta upp ett exempel på *den nya flåsvänligheten*, ni vet den där genomfalska stilen som präglar anslag av typen "Tack för att ni inte röker här".

Det är universitetet som har satt upp stora schabrak med följande text:

HEJ CYKLIST!

Tack för visad hänsyn. Din parkerade cykel trivs bäst i cykelställ.

Skylden uppvisar, kan man

Forts på sid 2

Emissarie från Berlin 68?

"En del import söderifrån har varit bråkigare än de flesta uppskattat. Det sena sextiotalets studenter, som aldrig direkt känt doften från Tredje Riket, lät sig lockas till ytterligheter i den motsatta riktningen, när rykten och emissarier kom upp från Berlin under orosåren 1968-69", skriver Torsten Hägerstrand i *Lund under expansion*.

Hans kollega i ämbetet och antologin Nils Stjernquist återkommer till emissarier men i försiktigare ordalag, på tal om kontaktkonferensen 1969: "De mer militanta tog över. Ryktet – måhända felaktigt – gick att en eller flera emissarier från Berlin var med och dirigerade truppen."

Inte för att jag kände alla som deltog i förberedelserna och genomförandet av protesterna mot kontaktkonferensen mellan universitet och näringsliv, men jag kände många. Därav några tyskar som varit aktiva i vänsterrörelserna därhemma, men hemma var i inget fall Berlin. Emissarier var de i alla händelser inte. Med emissarie måste rimligen menas att det fanns något revolutionärt centrum nere i Berlin som skickade ut agenter över världen.

Vänstern har alltför lätt hemfallit åt konspirationsteorier, men den är alltså inte ensam. Inte behövdes det några uppviglare utifrån för att ordna olika aktioner i Lund under de turbulenta åren. Det räckte så bramed den lokala gruppdynamiken. Om detta borde åtskilliga kunna vittna som numera är etablerade i den vetenskapliga världen. Kunde inte en källkritisk historiker som bokens huvudredaktör Birgitta Odén ha gjort något åt formuleringarna om emissarier?

Däremot har vi fått bekräftat att det inom det akademiska etablissemanget fanns rykten om tyska emissarier och kanske andra hemskheter. Och att även Torsten Hägerstrand – Sveriges internationellt mest ryktbare samhällsvetare mellan Gunnar Myrdal och Göran Therborn – går på detta rykte ännu efter 22 år.

Gr

PS Jag nämnde just Göran Therborns namn. Jag minns hur han på vänsterns utvärderingsmöte efter kontaktkonferensen, där talare efter talare gick upp och bekände sin ånger över våldsamheterna, sa

ungelär så här: "Här har vi på möte efter möte utropat 'Krossa kapitalismen!' Och så får en massa kamrater kalla fötter bara för att vi har råkat peta på en enda kapitalist!"

Nu nappar det

Från den 1 januari är det åter tillåtet att fiska havsöring längs våra kuster. Faktum är att Skåne är det landskap som har det finaste kustfisket i landet. De bästa förutsättningarna finns på den östra delen från Simrishamn och upp mot Kivik. Här kan man ta öringar på 3-7 kg. Populära fiskeplatser finns också vid Abbekås, Hörte och Barsebäck. Öringen går in ganska nära land och det går att fiska från t ex stenpirer. Det är dock en fördel att vara försedd med vadarbyxor och gå ut en bit i sjön.

För att ta upp fisken måste den hålla vissa minimimått, för lax 60 cm och för öring 50 cm. VB fiske-redaktion var förra helgen ute och provade fiskelyckan vid Barsebäck. Det blev ingen fisk men väl ett härligt dopp i det blöta. En naturupplevelse väl så oförglömlig.

Vad sker hos polisen?

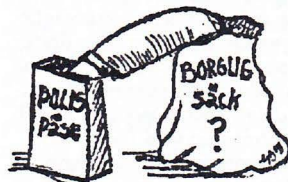
befäl. Vi ställdes bara inför bestämmelsen att vår rörelsefrihet var begränsad till TV-rummet och intaget.

Jag har hört mig för inom vår grupp i vänsterpartiet och alla bekräftar samma uppträdande hos polisen. Detta skapar en viss misstänksamhet, oavsett om något allvarligt ligger bakom eller ej. Inom parentes kan jag upplysa om att vi,

liksom polisen och annan liknande offentlig verksamhet, har tystnadsplikt i vårt uppdrag.

En händelse som ser ut som en tanke är att de borgerliga i höstens budgetdebatt försökte riva upp beslutet om medborgarvittnen. Motiveringen var att det ej hände något. Jag tycker att Kristina Zitko (v) bemötte detta på ett mycket bra sätt när hon svarade att det kunde bero just på att medborgarvittnena fanns på plats. Men när det gäller de borgerligas attack mot verksamheten kan man på goda grunder misstänka att den varit säck innan den kom i påse, som det gamla ordspråket säger.

I en demokrati måste det vara en tillgång att medborgarna har insyn i myndigheternas verksamhet och det borde alla inse, såväl till vänster som höger.

Göte Bergström

Läs om!

Det blir ingen VB-ledare i detta nummer. I stället uppmanar vi er att plocka fram nr 40/1990, läsa om ledaren där (om samgång mellan vänster- och miljöpartier-na) och tänka efter om ni inte vill kommentera den på något sätt.

Förargelseväckande

forts från sid 1

säga, genrens alla dåliga sidor. Här återfinns

a) den falska käckheten och intimiteten ("HEJ"). Vem är det som ropar HEJ, skulle det vara någon jag känner?

b) moralismen dold bakom en uppenbar lögn. Skylltöförfattaren vet naturligtvis inte om jag har visat någon hänsyn (till vem f ö? bilisterna? min gamla mormor? småfågeln?). Om han (det är säkert en han) vill att jag ska visa hänsyn skulle han kunna säga det på ett rakare sätt,

c) det barnsliga språket med dess försök att vinna samförstånd på animismens grund. Cyklar är som bekant döda ting, de sover t ex inte om natten, de varken trivs eller vantrivs på sophögen eller i cykelstället. Däremot är det bra för den allmänna ordningen och framkomligheten om de står uppställda i cykelställ och t ex inte i klasar framför ingången.

Det finns en massa goda skäl att försöka hålla ordning på cyklar och cyklister och det kan också finnas goda skäl att meddela detta via offentliga skyltar. Människan skiljer sig från djuren främst genom sitt förnuft, och människor som vistas vid universitet förväntas särskilt odla detta. Det hade varit lämpligt om universitetsförvaltningen hade beaktat detta vid utformandet av sina skyltar.

I krigstider

Jag tycker kriget ligger som en dov stämning över det mesta i dessa dagar. Inte så att alla är dämpade: på jobbet har entusiasterna satt fram den bärbara teven i kafferummet – det brukar annars vara förknippat med Stenmarksåk och olympiska spel. Och visst hör man folk tala som om de amerikanska piloterna var pojkbokshjältar i kamp mot det onda. Det vore konstigt annars: media förmedlar näst intill oreflekterat den amerikanska bilden av kriget. Vidare: det finns bortåt tio årskullar unga män som är uppfödda på Rambo och high-tech-romantik, med motsvarande Eksjö- och Karlsborgsvarianter i form av stridismoralitet. Det är klart att de märks.

Men man kan också kolla lite diskret på de små grupper av latin-amerikaner, afrikaner och folk från Mellersta Östern man stöter på oftare än någonsin dessa dagar, på stan och på kaféer. De talar med allvar och intensitet, och tystnar när man kommer för nära, men nog hör man ord som Irak och USA och Saddam Hussein. Och de jag har frågat har inte precis visat någon entusiasm för Hussein, men deras vrede över supermaktens och världspolisens arrogans har varit mycket tydlig.

Och det är naturligtvis ett *imperialistiskt* krig som pågår och den benämningen förändras inte av att det förs i FN:s namn. Vad som är svårt och ovant för oss här är att det finns ingen känd positiv motmakt, inga vietnamesiska risbönder och soldater att knyta sitt hopp till. Men bristen på motmakt att solidariser sig med borde inte vara ett hinder för att visa avsky mot våldsutövaren. Så blir då en tredje ståndpunkt den enda möjliga, en ståndpunkt där man förkastar kriget som sätt att lösa konflikter och där man finner Hussein och västmakternas statsledning ansvariga till samma tro på våldet som metod. Det kanske inte blir så eldande paroller av den hållningen, men den är hederlig, och så fan

att jag ställer upp i leden som hejar på B52-orna.

En åsiktsterrorist

Mycket riktigt har Sydsveriges ledande åsiktsterrorist, chefredaktören Per T Ohlsson på Sydsvenskan, varit snabbt ute för att hålla efter avvikelser från den totala uppslutningen. Han nöjer sig inte med att ange sina egna åsikter och att argumentera för dem, det hade ju varit sin sak. Nej, nu gäller det metaåsikter, frågan om hur åsikter överhuvudtaget får se ut för Sydsvenskan.

I en helt sanslös ledare i tidningen måndagen den 21 januari ("En digital konflikt") demonstrerar han alltså inte bara sin egen oförmåga till nyanserat tänkande utan upphöjer enkelspårigheten till allmän princip och bjudande norm. Tiden är ute för balanserade ställningstaganden säger Ohlsson med en ungmoderats andtrutenhet: "Socialismens kollaps, den demokratiska marknadsekonomins segertåg över världen, internationaliseringen, folkkrättens nya möjligheter inom ett återupplivat FN-system, allt är processer som gjort digitala ställningstaganden ofrånkomliga av den enkla anledningen att alternativen renodlats. För eller emot. Etta eller nolla." Så fortsätter det, spalt efter spalt.

Jag ska inte gå djupare in på Ohlssons val av metafor – kanske är han ett offer för en galen lärare på någon taskig datakurs, kanske är det bara en sån där klick i omdömet som tycks dragga chefredaktörer i Malmö. Jag vill bara meddela att enligt vetenskapens senaste rön så tillåter informationsteorin nyanserade ställningstaganden även vid digital representation. Det är bara att använda sig av fler bitar. Vill verkligen Ohlsson nöja sig med att dagligen (med viss redundans) ropa Ja eller Nej på Sydsvenskans ledarsida?

Kritiskt förstånd

En skribent i Ohlssons smak är väl

då Andres Küng, ledande företrädare för exilbalterna i Sverige. Han framträder på samma sida i måndagens Sydsvenska. Nu är det Helmut Kohl och Mauro Koivisto som inte uppvisar den digitala entusiasmen för de baltiska ledarnas väg till nationell självständighet utan i stället utdelar "knivhugg i ryggen" när de rekommenderar hänsyn till Sovjets säkerhetspolitiska intressen. "Koivisto är ju finländare och socialdemokrat så vad mer kan man vänta sig", citerar Küng gillande "en ledande estländare". Jo, det är med den debattstilen Küng har gjort sig känd. Andra "ledande estländare" har uttalat sig om vad de anser om folkslag som ryssar och judar.

Om ett folk med kraft och allvar hävdar sin rätt till nationellt självbestämmande kan det i längden inte hejdas. En centralmakt som dödar obeväpnade människor måste fördömas, i Baltikum såväl som i Katalonien och Baskien eller på Nordirland. Upprättandet av en nationell självständighet kan vara det enda och allt annat uteslutande målet för enstaka människor och grupper. Det finns ingen anledning att moralisera över det. Men det är vår sak att använda vår kunskap om det förlutna och att se på de faktiska förhållandena, att använda vårt kritiska förstånd. Nya nationalstater med dålig demokratisk tradition hamnar bara alltför lätt i ny diktatur, minoritetsförtryck och folkfördrivningar. Koivisto och Kohl är säkert inga vänner av Sovjetmakten men de viftar inte lika mycket med flaggan som Landsbergis m fl och det finns det anledning att vara tacksam för. Politiskt omdöme av den sort de visar kommer att behövas i mängder när de baltiska staterna ska finna vägar och former för nationell självständighet.

Lucifer

Jag tror mer på Gorbatsjov än på Nilson.

Från att ha hoppats på det bästa av Sovjetunionen förväntar sig nu Rolf Nilson det värsta. Ledningen för Högsta Sovjet är mördare och Gorbatsjov är den som bär det yttersta ansvaret för övergreppen i Baltikum.

På några månader har Gorbatsjov omvärderats från frihetens

förkämpe till diktator och mördare.

En av de politiska lärdomar jag själv i balanserade stunder tror mig ha gjort är att svart oftast inte är helt svart och vitt oftast inte heller är helt vitt. Gorbatsjov tillträdde makten i ett Sovjet som stod inför ekonomisk och politisk kollaps. Hela det sovjetiska samhället måste med nödvändighet förnyas. Gorbatsjov inledde därför en rad reformer, östra Europa uppnådde självbestämmande, kriget i Afghanistan avslutades och nedrustningsavtal tillkom.

Men trots att allt detta var nödvändigt är jag övertygad om att Gorbatsjov också gjorde detta för att han insåg att detta hade ett

värde i sig och att det skulle ge människorna ett bättre samhälle att leva i.

Utvecklingen idag visar att Gorbatsjov underskattat svårigheterna att förvandla diktaturen till ett öppnare och friare samhälle. Det uppdämda missnöjet, nationella motsättningar, krisen i varuförsörjningen, militärens prestigeförluster i samband med utträdet ur östeuropa har fört Sovjetunionen till inbördeskrigets rand. I detta läge väljer Gorbatsjov att stoppa upp förändringsprocessen och tom ta steg tillbaka. Naturligtvis kan Gorbatsjov i detta val ha gjort en eller flera felaktiga bedömningar. Men kursändringen har gjorts för att hans övergripande mål är att

undvika ett nytt inbördeskrig. Kan vi kritisera honom för detta?

Ett frigörande av de baltiska staterna skulle i dag kunna ytterligare driva på upplösningsprocessen i Sovjet samtidigt som det skulle stärka de konservativa krafterna samt motståndet från militären. Det ligger ett stort ansvar i att leda en frigörelseprocess. Det finns också ett högsta pris för friheten. I Polen visade Lech Walensa denna insikt och mödosamt förhandlades friheten fram. I Baltikum har vapnen redan tagits fram.

De baltiska staterna skall bli fria och oberoende stater men denna frigörelse får inte leda till ett inbördeskrig.

Jönsson

30 år i Lund: Bilarnas stad

Det blev långt detta, recensionen av antologin *Lund under expansion*. Men det kan inte hjälpas. Boken handlar ju om precis den tid som jag själv har bott och i någon mån verkat i Lund. Ständigt har det under läsningen slagit mej: Det är om dej som berättelsen handlar – vilket är ett klassiskt citat så att ingen ska tro att VB-redaktören har gripits av storhetsvansinne.

Under ett antal år läste nämnde redaktör geografi vid universitetet. Därför, men mest ändå för de materiella ramarnas grundläggande betydelse, kommer recensio- nens avslutande del att behandla bidragen om den fysiska miljön som är skrivna av tre geografer och en konstvetare.

Gatan som försvann

Antologins titel är väl vald. Det är under de tre senaste decennierna som Lund verkligen har vuxit. Miljonprogrammet omfattade också Lund och fick här sin speciella profil av de många och stora studentbostadsområdena.

Skalan var ny men minst lika viktigt var att massbilismen fick fullt genomslag i stadsplaneringen. Trafiksäkerheten blev en helig överprincip. En följd var att nya områden som Klostergården, Norra Fäläden och Linero inte fick några gator i traditionell mening, med förutsättningar för liv. Torgen bevarades däremot. Det var till dem som stadsdelens offentliga liv i första hand hänvisades.

Den som konstaterar detta är Hjärdis Kristenson, i ett av bokens bästa bidrag och säkert det mest välskrivna. Omdömet till trots ger hon anledning till några invändningar.

Miljonprogrammets bostadsområden, även dess lokala exempel, har utsatts för mycken kritik. Hjärdis Kristenson lyfter fram de positiva sidorna även om hon inte glömmer de andra. Till det positiva hör att man har utnyttjat landskapets höjdskillnader, som på Linero, eller skapat nya, som på Norra Fäläden med Sankt Hans backar. Jag håller med om att ut- sikt och fler dimensioner än två är ett stort värde hos en stadsdel, och inom parentes är detta ett starkt argument för Hardebergastaden. Men varför kritiserar inte Gunnesboarkitekternas dåliga förmåga att erbjuda utblickar över slätten?

När det gäller Gunnesbo har Hjärdis Kristenson inte samma kritiska syn som Anders Svensson för några år sen redovisade i *Lund sett från vänster*. Anders Svensson tillhör en yngre generation av arkitekter (ett annat för VB-läsarna välkänt namn är Märten Dunér) som underkänner det Scaft-styrda stadsbyggandet. Hjärdis K konstaterar att Fäladsgården med stadsdelsbiblioteket ligger på mot- satt sida Svenshögsvägen än Fäladstorget men ser inte detta som ett problem. V-förslaget om Norra

Fäläden går ju ut på att göra en traditionell (infarts)gata, kantad med diverse verksamheter, av Svenshögsvägen och sätta Fäladstorget på undantag.

Ahaupplevelser

Lennart Améen genomför ännu en av sina stadsvandringar, nu i text. Han uppehåller sej i stads- kärnan och den gränsdragningen mot Hjärdis Kristenson är det inget att invända mot, eftersom båda författarna utifrån sina olika ämnen behärskar både arkitektur och stadsgeografi. Åter skänker han ahaupplevelser, låter läsaren plöts- ligt upptäcka eller förstå en detalj i staden som han/hon tidigare passerat tiotusen gånger.

Möjligen kunde han ha kortat återblickarna på tiden före 1960,

gerar byarna. Så inte Lewan som en gång doktorerade på hur stad och land i det moderna bilpendlar- samhället flyter ihop till en enda soppa.

Förändringen har gått längre än vad det normala ögat uppfattar. Det lilla Lunnarp strax söder om Dalby ser ut som en riktig bondby, men Lewan visar in en mikrostudie att medan 15 av 22 förvärvsarbe- tande hade lokal försörjning 1960 så är siffrorna 4 av 13 tretti år senare. Bönderna håller sannerli- gen på att elimineras som klass. Intressant, och problematiskt, är att lantlivet ännu har ett så starkt ideologiskt grepp över människorna, att så många drömmer om att privat fly ut till den gröna lyckan i stället för att medverka till att göra staden beboeligare och skönare.

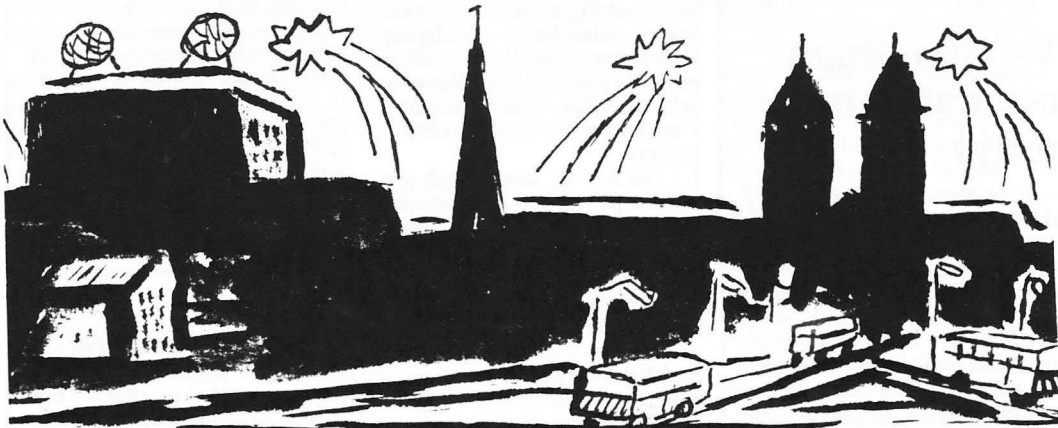
Bilen har möjliggjort en stor och svårhanterlig utspridning av boendet. Men när det gäller fritiden är det påfallande hur få och koncentrerade målen för bilutflyk- terna är. Nils Lewan framhåller att det inom Lunds kommun finns åtskilligt mer av allemansrättslig mark än vad de flesta föreställer sej. Men nästan alla ängar och skogar är folktomma en vacker söndag. Människorna klumpar ihop sej vid Skrylle och på några få ställen till. I det perspektivet kan man tycka att SNF-aktivisten

Minnesakt för Birgitta Fernstedt

En minnesakt för Birgitta Fernstedt äger rum i mor- gon, lördag, kl 15.00 i Upp- ståndelsekapellet (invid klockstapel) på Norra Kyr- kogården.

ger kollektivtrafiken. Processen är förmodligen irreversibel. "Det är svårt att se var man skulle kunna finna underlag till nya spårbundna länkar", säger Hågerstrand också, mer klarsynt än alla dessa önske- drömmande politiker.

Jo, det finns kanske ett sätt att rädda Lunds stadsmässighet. Bygg en Stad, en stor stad, förtäta, fort- sätt expansionen. Då blir det underlag för en mängd goda ting, t ex spårvagnar. Att Lund har vuxit så starkt under de tre sista decennierna beror ju i sista hand på att människor aktivt vill bo här. De är sannerligen inte tvångsflyttade. Inget talar för att den lusten ska minska under överskådlig fram- tid.

kanske med hänvisning till texter som han publicerat i andra sammanhang. Och gett större plats åt analysen av stora nya bostadsområden som ju bidragit till en demografisk förnying av stadskärnan, och t ex konflikter mellan barn och bussar i kvarteret Galten. Han kunde också ha tagit upp John Millers kritiska analys av Nya Nöden där kvarteren vänts ut och in, där bristen på ytterdörrar och människor med ärende till dem gör gatorna livlösa och kanske även otrygga.

Icke-Lund

92 procent av Lund är icke-Lund, dvs inkorporerade bondkommuner, konstaterar Nils Lewan (själv använder han inte VBs pejorativa uttryck). Agne Gustafsson har alltså noga redogjort för kommun- sammanläggningarna. De skedde för tjuo år sen men alla stans invånare har ännu inte internaliserat det nya förhållandet. De flesta bidragsgivarna i antologin negli-

Lewans rädsla för Hardebergasta- den och dess markslitage är över- driven.

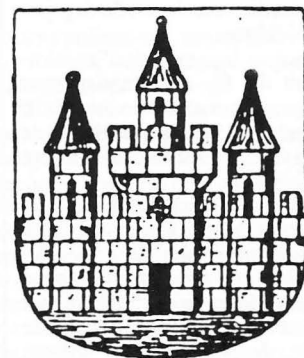
Oåterkalleligt?

Jag må kallas reduktionist, men nog är bilen (dvs massbilismen) den viktigaste faktorn bakom alla de förändringar som Lund och lundabygden har genomgått de senaste tretti åren, och framför allt bakom de negativa.

Det är förtjänsfullt att Torsten Hågerstrand understryker bilens betydelse i den uppsats som inle- der boken. "Bilismen har medfört en sällan kommenterad social se- gregering, något som man lätt ser spåren av som bussresenär. Bus- sarna är barnens, tonåringarnas, de ensamstående kvinnornas och gamlingarnas färdmedel." Visst, och kan en jämlikhetssträvande person acceptera detta? Det som nu sker är fö att även de ensam- stående kvinnorna och de gam- lingarna ännu kan se något lång- re än till instrumentbrädan över-

Gör som människorna vill! Låt Lund expandera!

Gunnar Sandin

PS Minnesgoda läsare kommer kanske ihåg vår uppräknig av stavfel i recensionens första av- snitt. Till vår oblandade skade- glädje kan vi tillägga att artikel- författaren Harry Petersson har fått sitt namn felstavat i innehålls- förteckningen!

VECKOBLADET. Bredgatan 28, 222 21 LUND. 046-138213 Postgiro 1 74 59-9. Pren 120 kr per år. Ansv. utg: Monica Bondeson. Sättning och layout VB-red. på Tidskriftsverkstan Fabriksg. 5. Tel. 115159 onsd. e. kl 18. Manus lämnas senast onsd. kl 17 på Bredg. 28. Eftertryck av text tillåtes om källan anges. Bilder är upphovsmannens egendom. Red. förbehåller sig rätten att korta insänt material. Tryck: KF-Sigma, Lund. Utges med ek. stöd av Vänsterpartiet Red. ansv.för innehållet.

HAR DU FLYTTAT? Skicka hela adressdelen till Veckobladet, (se ovan).

NY ADRESS.....

Kära veckobladet, käre Gunnar Sandin!

Det är fint med nyårslöften... Som en upplysning angående Aleksander Radlers yrkestillhörighet så är han teolog - huruvida han vill kalla sig kyrkohistoriker eller dogmatiker kan jag inte svara på. Fast man vet aldrig om han drömt om en mer juridisk karriär!

Tack för tidningen, det hjälper att höra nyheter från Lund när man längtar tillbaka dit.

Kärlig hilsen
Gabriella Dahm

tidigare lundabo men fortsatt prenumerant i Danmark

V-framgångar om natur och miljö

- Jag hade en reservation färdigskrivnen till miljö & hälsoskyddsnämndens möte i tisdags, säger Karin Svensson Smith (v). Det gällde det regionala sopbolaget Sysavs avfallsplan. Jag ville ha inskrivet som en målsättning att sopförbränningen så småningom ska bort, av kända skäl som försurning, tungmetallspridning och annat, men räknade inte med att kravet skulle gå igenom. Men se, det gjorde det, sedan en pigg SSU-are gått i spetsen för s-gruppen. Även mp anslöt sej sedan jag påmint dem om deras riksdagspolitik i frågan.

Samma "nyamajoritet" bestämde att det för miljöfondspengar ska projektanställas en instruktör för att lära folk att använda de sexti varmkompostbehållare som ska köpas in.

Nämndens ordförande Gunnar Håkansson (mp) har som bekant sina formalistiska sidor. Därför ville han inte vara med och stoppa två grustakter vid Toppeladugård eftersom nämndens rätt därtill är oklar. Ändå gick nejjet igenom eftersom Geirid Fiskesjö (c) anslöt sej till s och v. Majoriteten tyckte att tillstånd inte ska beviljas så länge det inte finns någon grusplan för kommunen. Trycket på de befintliga tillgångarna väntas ju bli stort när Öresundsbron byggs.

Gramsci populär i Lund

Inemot hundra personer bevistade föreläsningarna, presentationerna och debatten med utgångspunkt från Gramsci som hölls på sociologiska institutionen i tisdags. Det var förstas till dominerande del akademiker men bland dem var spridningen stor. Vid ett tillfälle kunde man se folk från tio olika institutioner samlade. För en kommentar till Ingvar Johanssons inledande föreläsning se texten

Från den andliga täppan

Universitetet kan kanske liknas vid en andlig täppa där en viss ordning råder så att även sällsynta tankeblomster kan växa. Ordningen är tillfällig och labil. När som helst kan den vilda floran från yttervärlden ta över (och skönt är väl det).

I alla fall var sambon och jag nyfikna på vad Ingvar Johansson hade att säga om "Postmodernismen och Gramscis kollektive intellektuelle" i tisdags, då det stora Garmisciseminarier gick av stapeln på sociologiska institutionen.

Duktig dribbler

Ingvar, som är filosofidocent i Umeå, har rötter i lundamyllan. Han var för övrigt en duktig dribbler i Vpk IFs korplag på sin tid. Innan föreläsningen försökte jag locka honom till ett gästspel på lördagsträningen i Lerbäcksskolan, men hemfärden skulle ske före denna tidpunkt.

Spelar det då någon roll om Ingvar spelar fotboll? Tja, har det någon betydelse om Gramsci satt i fängelse och utvecklade idéer kring begreppet "hegemoni", kunde man också fråga i postmodernistisk anda. Låt oss inte skilja på högt och lågt, stort och smått. Låt allt få finnas.

Det finns kanske ingen utveckling i positiv mening. Allt bara rullar på som i trädgårdstappan och i naturen i övrigt. Den postmoderne politikern förkastar tanken på ett framåtskridande och handlar i det lilla, förnekar ideologier. Den så kallade verkligheten är fragmenterad. Det finns ingen totalitet och ingen världsande eller klass som förkroppsligar den. Ingvar kontrasterade detta

"Från den andliga täppan" härintill.

På föreläsningens institut talade Anders Ehnmark, likaså inför en stor publik. Inte minst de många kopplingarna till Machiavelli bidrog till förståelsen av den ofta inte särskilt tydliga Gramsci. För den intresserade kan nämnas att Andreas Pettersson kommer med ett referat i Lundagård.

En arrangörsmiss: de många som såg den engelska Gramscivideofilmen "Everything that concerns people" missade en stor del av Ehnmarks föreläsning. Bidragande var att reklamslagen tog extra tid i filmen som var gjord av det kommersiella engelska tevelaget Channel Four.

Även den avslutande italienska

moderna sätt att förhålla sig till nuflödet med Gramscis hegemonibegrepp och hans tro på den kollektive intellektuelle, dvs det revolutionära partiet. För enligt G. (och Lenin) hade politiken förstas ett bestämt mål och samhällsutvecklingen var förståbar. Till skillnad mot de tidiga marxisterna var de inte ekonomiska halveterminister utan de gav partiet och teorin en mycket aktiv roll i kampen för det socialistiska samhället.

Vänstern kan tänka fritt

Sedan blev jag inte helt klar på Ingvars egna åsikter, men jag tror att han, och vi andra, nog innerst inne sympatiserade med den postmodernistiska, mer utflippade hållningen. Vilket möjligen kan tyda på att en sorts postmodernistisk hegemoni är rådande utan att den kollektive intellektuelle (partiet) kan förklara det.

"I dessa yttersta dagar ska vi tala om hoppets filosofi", sa Tomas Peterson (också korpspelare) inledningsvis. Jag är inte säker på att Gramsci ger så mycket hopp för oss som lever nu, men han är ett mänskligt livsöde som är värt att lära känna.

Det är trots allt skönt att vi inte behöver kämpa för hegemoni i den ena eller andra riktningen, det är skönt att vara en kollektiv intellektuell i ett parti som gör anspråk på sanningsmonopol. Låt borgarna bli förstöckade av marknadsfilosofi. Vänstern är äntligen fri att tycka och tänka som den vill.

Finn

VIF, Lö 26.1 kl 15-17 träning på Lerbäcksskolan.

kulturfesterna med den lätt sardiska pastabuffén var lyckad. Speciellt för tillfället hade Anders Granström (med Maria Sundqvist som regissör och sekundant) studerat in Luigi Pirandellos monolog "Mannen med blomman i sin mun". Den är värd att visas i andra sammanhang och ses av fler.

Gr

Rolf N från Riga

Vänsterpartiet sänder i Radio Solidaritet på måndag 28.1 kl 17.30. Det handlar om läget i Baltikum. Rolf L Nilson ger en färsk rapport från vänsterriksdagsmännens besök i Riga. 99,1 MHz.

Demonstration i morgon för fred i mellanöstern

samling kl 11.30 i Lundagård. Avmarsch kl 12.00 Kl 13.00 opinionsmöte på Stortorget.

Under parollerna Stoppa kriget - Fred nu!, Irak ut ur Kuwait - FN-alliansen ut ur mellanöstern, Mellanösternskonferens nu! Ja till förhandlingar - Nej till ockupationer, Nej till ett FN i USAs ledband, Alla folks rätt till självbestämmande.

Arrangörer: Smålands Nation, Islamic Center & Muslim students, Lunds FN-förening, Kristna Fredsrörelsen, Miljöpartiet de Gröna, Vänsterpartiet, Svenska Kvinnors Vänsterförbund, SAC, Afrika-grupperna, Iranska Flyktingrådet, Offensiv, MIRs Stödgrupp m. fl.

MÖTE MÖTE

HANNAS FLÄKT Rep Sö 27.1 på Palaestra. 16.30 gehörspel (träna Limu, limu, limal) 17.30 Birgit inför 8 mars. Mötet 30.1 19.30 flyttat till Katinka.

RÖDA KAPELLET Lö 26.1 kl 14.30 samling N Kyrkogården, minnestund för Birgitta F. Sö 27.1 kl 18.45(!) på Kapellsalen. Dansband klart till årsmötesfesten 9.2!

KOMPOL må 28.1 kl 19.15. Förberedelser för Kf 31.1

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Rune Liljeqvist och Gunnar Sandin.

Kontaktredaktör för nästa nummer Gunnar Sandin, tel 135899.